

[Ministeren for Grønland]

ligt. Det arbejder vi på med fuld fart. Det ser ud til, at statens boliger i Grønland kan overtages i 1990, og det er det næste store område, som Grønlands hjemmestyre ønsker at overtage.

Hr. Albrechtsen havde et par bemærkninger om, at erhvervsstøtten i Grønland forhåbentlig ikke skulle udvikle sig sådan, som hr. Albrechtsen opfatter erhvervsstøtte i Danmark, nemlig: »at de rige bliver rigere og de fattige bliver fattigere«. Her må jeg sige til hr. Albrechtsen, at det helt og holdent er de grønlandske politikeres opgave at vurdere, hvordan erhvervsstøtten skal bruges. Princippet er, at når man overfører kompetence til Grønland, så overfører man den 100 pct., og så blander vi os fra dansk side ikke i, hvordan man dér vil administrere området.

Endelig takker jeg hr. Kofod-Svendsen for de venlige bemærkninger, men må gøre et par bemærkninger specielt til hr. Preben Lange og hr. Steenholdt.

Hr. Preben Lange mente, det var beklageligt, at overtagelsen af erhvervsstøtten var udsat i 1 år. Det er helt rigtigt, at det grønlandske landsting havde ønsket at overtage erhvervsstøtten, før man overtog denne del af den kgl. grønlandske handel, og det satte regeringen og jeg os imod, fordi vi mente, at de penge, som ligger i erhvervsstøtten, måtte følge med ansvaret. Der var en uenighed imellem landstinget og os, men den klares altså nu ved, at begge dele overføres 1. januar 1985.

Så talte hr. Preben Lange en del om den hårde isvinter, som virkelig er hård, og som på lang sigt kan være ret faretruende, for fortsætter vi med disse isvintre, betyder det meget for hele fiskeindustrien i Grønland. Men samtidig nævnte hr. Preben Lange en gældssaneringsordning. Da statsminister Poul Schlüter og jeg sidste sommer var på besøg i Grønland, blev der nedsat et udvalg, som skulle undersøge muligheder for gældssanering. Det havde rigsombudsmanden som formand, og man har netop afgivet en betænkning til mig. Den er endnu ikke færdigbehandlet, men vi vil se på, hvordan vi inden for de rammer, der er, kan hjælpe i den meget hårde situation, som mange fiskere og fangere er kommet i.

Endelig sagde hr. Preben Lange, at det var nødvendigt, at vi beholdt ekspertise i den kgl. grønlandske handels styrelsesråd, og det

er vi absolut enige om. Der er endnu ikke definitivt taget stilling til, hvor meget styrelsesrådet skal nedskæres i antal, og jeg er parat til at forhandle det med de grønlandske myndigheder.

Endelig vil jeg gerne sige tak til hr. Steenholdt, fordi han understregede, at vi skal tage det grønlandske landsting alvorligt og ikke, som nogle partier gjorde i den sidste Grønlandsdebat, vi havde her, sætte spørgsmålstegn ved, om det grønlandske landsting nu virkelig mener, hvad det faktisk har udtalt, nemlig at det har forstået den solidaritet, der er nødvendig, når vi har en hård økonomisk situation, og derfor var de besparelser, vi tidligere fra denne talerstol har talt om, godkendt af landstinget, og det, vi foretager os her, er altså også godkendt af landstinget.

Endelig havde hr. Steenholdt en slutbemærkning, som jeg da fuldt ud af hjertet kan dele – den har bare ikke megen realisme i Grønland – nemlig at man i Grønland skulle spise så mange grønlandske produkter som overhovedet muligt. Der er ikke noget, jeg hellere ville have at man gjorde, men kendsgerningen er altså, at importen af fødevarer andre steder fra er stærkt stigende, og at det er vanskeligt at afsætte de grønlandske produkter. Men ideen i det tilslutter jeg mig, og jeg synes også, at ordet slagteaffald måske er lidt uheldigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

### Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

### Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det den 9. februar 1984 nedsatte udvalg til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### 8) Første behandling af lovforslag nr. L 59: